

МІНСКАЯ ПРАВДА

Газета заснавана
1 лістапада 1950г.

Субота, 19 лістапада 1994 года

№124 (10824)

Цана 50 руб.

■ Заўтра — Дзень работнікаў сельскай гаспадаркі і перапрацоўчай прамысловасці

ПАКЛОНІМСЯ, ЛЮДЗІ, СЕЛЯНІНУ!

Анатоль ЖУК,
першы намеснік старшыні
аблвыканкома, старшыня камітэта па сельскай
гаспадарцы і прадуктах харчавання,
дэпутат Бароўскага Савета
Рэспублікі Беларусь

Перад прафесійным святам тых, хто працуе ў сельскай гаспадарцы і перапрацоўчай прамысловасці, можна падвесці вынікі адыходзячага года, падзякаваць работнікам гэтай сферы за іх добрасумленную працу.

Васкросцы з поўным правам заслужылі гэтую падзяку.

Усім нам сёння цяжка, але ў асабліва складанай сітуацыі аказаліся працаўнікі палёў і ферм.

Сёлетні год для іх быў складаным з-за ўмоў надвор'я. Але яшчэ больш ускладніла абставіны эканамічная нестабільнасць, якая ўзнікла ў рэспубліцы і краінах СНД. Парушыліся ранейшыя гаспадарчыя сувязі паралілізаваў эканамічны перапад і прамысловую прадукцыю, выклікала сур'ёзныя збоі ў сістэме фінансава-кредытнага і матэрыяльна-тэхнічнага забеспячэння. Запасы чыстага калгасаў і саўгасаў па кароткатэрміновым пазыках на 1 лістапада складалі 6,3 мільярда, па доўгатэрміновым — 4,8 мільярда рублёў.

Фінансавы становішча, якое складалася ў сельскай гаспадарцы, не дазваляе ў поўнай меры стымуляваць працу селяніна. У выніку заробатная плата ў калгасах за дзесяць месяцаў складала 57, а ў саўгасах — 75 працэнтаў у параўнанні з прамысловасцю.

Вынікам гэтых катаклізмаў з'явіўся далейшы спад вытворчасці ў сельскай гаспадарцы. Аднак нягледзячы на ўсе складанасці працаўнікі аграпрамысловага комплексу з вялікай адказнасцю трымаюць нялёгкае экзамен, які прыпадасці наш час. Мяркуючы самі, з кожнага гектара сабрали на 28 цэнтнераў збожжавых, а валавы збор зерня склаў 1 мільён 398 тысяч тон. Ураджайнасць бульбы (па вядомай прычыне) — 98, цукровых буркоў — 157, кармавых караняплодаў — 288, агародніны — 144 цэнтнеры з гектара.

Спад вытворчасці істотна ўскладніў дзейнасць перапрацоўчай галіны АПК. Аднак кансервавы і мяса-малочныя прадпрыемствы, ільнявады, прадпрыемствы харчовай прамысловасці паступова нарошчваюць выпуск прадукцыі, абнаўляюць яе асартымент.

Імкнучыся падтрымаць жыццёвы ўзровень працаўнікоў вёскі, усе гаспадаркі вобласці павялічылі прысвадзінны ўдзел калгаснікаў і работнікаў саўгасаў. Павялічана натуральная аплата працы.

Нагледзячы на цяжкія работнікі аграпрамысловага комплексу шукаюць выхад са складанага становішча. Адбываецца рэфармаванне калгасаў і саўгасаў для работы

у рыначных умовах. У многіх гаспадарках вызначаны долейны маёмасны і зямельны фонды працаўнікоў. З мэтай атрымання дадатковых даходаў калгасы і саўгасы ствараюць малыя прадпрыемствы, падсобныя цэхі, кааператывы. На перапрацоўчых прадпрыемствах дзейнічаюць акцыянерныя таварыствы. У вобласці вялікая ўвага надаецца фермерскім гаспадаркам. Сёлета ім выдзелена 1,9 мільярда рублёў і 2,2 мільярда рублёў — ільготнай пазыкі. Многія фермеры ўмела выдуюць сваю гаспадарку. Напрыклад, браты Аўдзей з Клецкага, Аляксандр Свірыдаў — з Пухавіцкага, Мікалай Крапіўны — з Чэрвеньскага, Пётр Станкевіч — з Лагойскага раёнаў і многія іншыя.

У тым, што зроблена ў вёсцы, дасягнута ў сферы перапрацоўчай прадукцыі, значная заслуга ветэранам вытворчасці. Многія з іх, знаходзячыся на пенсіі, працягваюць працаваць у палігодстве, жывёлагадоўлі, у цэхх прадпрыемстваў, на асобных падворках, чым заслугуючы вялікай падзякі, павагі і ўвагі дзяржавы.

Ціпер, як ніколі раней, многае залежыць ад кіраўніка працоўнага калектыву. Абсалютная большасць іх — дзяржэтатныя, аднак сваёй нялёгкай справе людзі. Вось некаторыя з іх.

Кузьма Іванавіч Шаптыка — старшыня калгаса "Чырвоная змена" Любанскага раёна, які 50 гадоў умеў кіраваць гаспадаркай, Леанід Іванавіч Калубовіч — старшыня калгаса імя Дзяржынскага Дзяржынскага раёна, Уладзімір Мікалаевіч Янчанка — старшыня калгаса "Чырвоны наваесен" Барысаўскага раёна, Іосіф Іосіфавіч Пляўскі — дырэктар дзяржлімзавода "Чырвоная зорка" Клецкага раёна, Валентын Альфонсавіч Студзель — старшыня калгаса імя Войкава Мінскага раёна, Мікалай Ільвіч Васільевіч — старшыня калгаса "Ленінскі шлях" і Анатоль Пятровіч Радзюк — старшыня калгаса "Рачкавічы" Слуцкага раёна, Уладзімір Пятровіч Лысы — старшыня калгаса імя Арджынікідзе Смалявіцкага раёна, Анатоль Васільевіч Чалышкін — старшыня калгаса "Бальшавік" Салігорскага раёна і многія іншыя.

І ўсё ж гадоўнае, што хвалюе сёння аблвыканком, калектыв абласнога камітэта па сельскай гаспадарцы і прадуктах харчавання, — як найбольш хутка навуковы кіраўнікоў і спецыялістаў усіх узроўняў АПК працаваць у гэтых неймаверна цяжкіх умовах.

Віншуючы са святам — Днём работнікаў сельскай гаспадаркі і перапрацоўчай прамысловасці ўсіх, хто жыць і працуе ў вёсцы, на прадпрыемствах і ў арганізацыях АПК, аказвае дапамогу калгаснікам і рабочым саўгасаў, ад імя выканкома абласнога Савета дэпутатаў, калегіі камітэта па сельскай гаспадарцы і прадуктах харчавання выказвае вялікую падзяку за добрасумленную працу ў сёлетнім годзе, жадаючы шчасця, матэрыяльнага дастатку, здароўя, ажыццяўлення намічаных планаў у нялёгкай штодзённай працы на карысць народа ў імя працітанна нашай роднай Беларусі.

Са святам вас, аграрнікі!

Мінскі абком прафсаюза работнікаў аграпрамысловага комплексу шчыра віншуе з прафесійным святам працаўнікоў палёў і ферм, механізатараў, рабочых і служачых, кіраўнікоў і спецыялістаў гаспадарак, саўгасаў, прадпрыемстваў перапрацоўчай прамысловасці, працаўнікоў навуковых і навуковых устаноў, ветэранам працы, усіх членаў прафсаюза аграпрамысловай галіны Міншчыны.

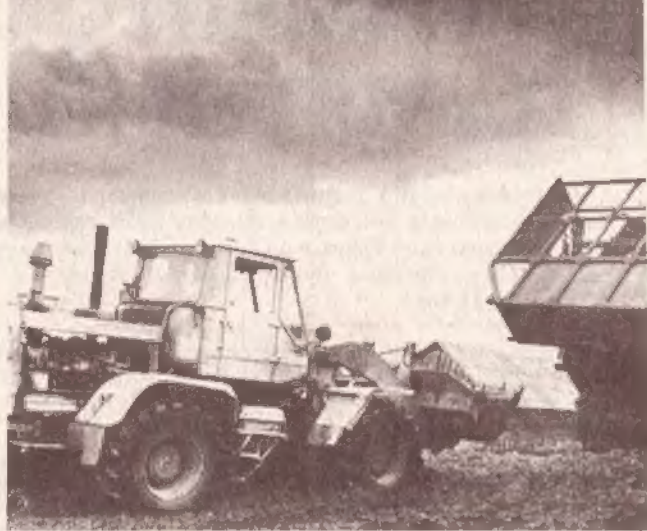
Жыццё, як і ўмовы надвор'я, ніколі не псеціла селяніна. Надзвычай складаным і неспрыяльным выдася і сёлетні год. Але калі мы дзейнічаем разам, мы адолеем любыя выпрабаванні. Нагледзячы на вялікія цяжкасці і перашкоды работнікі аграпрамысловага комплексу вобласці прадэманстравалі найвышэйшы працоўны энтузіязм, настойлівасць, згуртаванасць і гаспадарскую вынаходлівасць. Вырашаны і сабраны неаблігі ўрадчай збожжавых — па 28 цэнтнераў на круг. Не дапушчана зніжэння вытворчасці прадукцыі жывёлагадоўлі, а аб'ёмы вытворчасці прадуктаў харчавання нават павялічаны.

Мы цвёрда ўпэўнены, што работнікі сельскай гаспадаркі і перапрацоўчай прамысловасці Міншчыны, дзейнічаючы ў цесным адзінстве і пад паўсядзёнай абаронай прафсаюзных органаў, будучы ў далейшым самаадданна працаваць кожны на сваім рабочым месцы, з гонарам вытрымаюць нялёгкае экзамен, які задае ўсім нам цяперашні час.

Шчыра жадаем членам прафсаюза, усім работнікам аграпрамысловага комплексу вобласці добрага здароўя, поспеху ў вырашэнні складаных эканамічных і сацыяльных праблем.

Нахай у кожным працоўным калектыве, у кожнай вашай сям'і пастаянна прысутнічаюць дабрабыт, дастаткі, узамараўленне, павага, шчырасць. Няхай не пакіне нас надзея, няхай спраўдзяцца вашы мары і планы!

Прэзідыум Мінскага абкома прафсаюза работнікаў аграпрамысловага комплексу

"ПРАМАЯ ЛІНІЯ" са старшынёй аблвыканкома

У сераду, 23 лістапада, рэдакцыя газеты "Мінская праўда" арганізуе "прамую лінію" са старшынёй выканкома Мінскага абласнога Савета дэпутатаў А.І.Цішкевічам. Званіце Альфонсу Ільвічу з 10 да 13 гадзін. 23 лістапада па тэлефонах 32-50-01 або 68-25-57, і вы атрымаеце адказы на пытанні, якія вас цікавяць. Можна таксама загадзя перадаць ці пераслаць поштай свае пытанні на адрас рэдакцыі.

Крымінал

НЕ ХЛОПЧЫКІ ЯНЫ, — НАЛЁТЧЫКІ

Небывалая колькасць крадзяжоў, разбоі — звыш тысяч — зарэгістравана ў рэспубліцы. Пачасціліся і выпадкі дзікай разбойнай напад на кватэры. Значны ўжываюць усялякіх хітрацкіх — прадстаўляюцца работнікамі ЖЭС, энерганаладу, дзяржаўных і камерцыйных служб. Часам разлічваюць і на беспартыйнасць гаспадароў, якіх безлішч пытанняў даверліва расчыняюць дзверы. Часцей за ўсё так і адбываецца.

На званок паспешліва адчынілі дзверы неадмыслены гаспадары кватэры па вуліцы Плеханава ў Мінску. За памылку і даверлівасць жорстка паллавіліся. Выстралом з паліўнага ружжа забіты гаспадар. Прыкладны катэгорыі, калішні зніклі. Да гонару работнікаў міліцыі, якія выдуюць па шук на "гарачых" злачынцаў, значную злавіль.

Няродзіліся выпадкі, калі злымыя пранікаюць у кватэры, прыдумваючы прычыну ажыццяўлення камерцыйнай дзелкі. Прыкладу, на жаль, больш чым дастаткова. І ўсе гэтыя злачынствы пакуць не могуць быць лаяроджаны і раскрыты міліцыяй. Таму не правільнае беспартыйнасці, лішні даверлівасці. Калі ўзніклі сумненні або падзвіжэнні, неадкладна звяніце ў міліцыю. Але перш умяшайце ўважлівы дзверы, аснасціце іх ахоўным ланцужком, дзяржным вочкам. Забіраў "міліцыянер" — патрабуе пад'яўлення пасведчання асобы. Поміж нехта ў дзверы — клічце на дапамогу суседзям. Гэта дапаможа вам засцярачы сябе, члену сям'і ад злачынстваў.

БЕЛІНФАРМ.

ВЫХАПІЎ З АГНЮ

Гэты пажар узнік у вёсцы Трасцянка Бярэзінскага раёна. У агні апынуліся двое маленчкіх дзяцей сям'і Лагуноўскіх. Не звяртаючы ўвагі на небяспеку, кінуся ратаваць малышоў жыхар Беразіно Уладзімір Уладзіміравіч Староўскі, які ў той дзень наведваўся да родзічаў.

Залыкаючыся ад дыму і гару, ён навабмацак адшукаў дзяцей. Смеслаць і адвага рабочага

РБУ-8 райцэнтра перамаглі ў паядынку з агнём. Пяцігадовая Наташа і трохгадовая Толя пасля наведанні, што пажар узнік па

Фёдар Сагановіч.

А/О ТХОМЕСТО БЕЛАРУСЬ

ПРЕДЛАГАЕМ:

- Лесозаготовительное оборудование
- Бензомоторные пилы "Хускварна"
- Форвардеры и харвестеры "Тимберджек"
- Гидроманипуляторы "Логлифт"
- Лесные прицепы "Nokka"
- Транспортное оборудование для круглого леса

Деревообрабатывающее оборудование

- Рубильные станки
- Лесопильные станки и комплектные линии
- Линии обработки пиломатериалов
- Сушильные камеры
- Котельные установки твердого топлива
- Станки и комплектное оборудование для столярных цехов
- Технологические линии по производству ДСП, фанеры, окон и дверей, паркета, бревенчатых домов и т.д.

Прочее оборудование

- Газонокосилки, кусторезы и триммеры "Хускварна"
- Швейные машинки "Хускварна"

Главная контора
Hälsändenkatu 15-17
FIN-00210 Helsinki
тел. 358 0 681 661
факс 358 0 681 66 200
Телсакс 124544 thome fi

Тхоместо, Беларусь
ул. Коллатория; 20а
220600, г. Минск.
тел. 208825
факс 209346

Висснер
714609

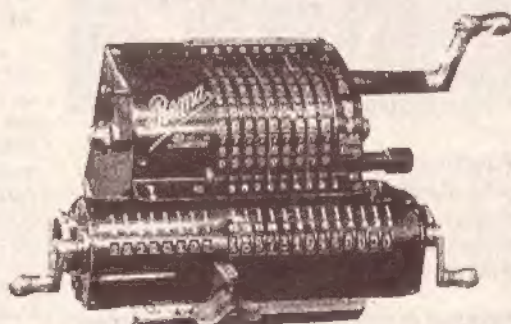
АКЦИОНЕРНЫЙ КОММЕРЧЕСКИЙ БАНК «БЕЛАРУСБАНК» УЧЕТ БАНКОВСКИХ ВЕКСЕЛЕЙ

ТЕЛЕФОН ДЛЯ СПРАВОК:
(0172) 20-89-21

БЕЛАРУСБАНК

ПРОДАЖА ДЕПОЗИТНЫХ СЕРТИФИКАТОВ

БЕЛАРУС
BANK

срок (дни)	7	14	21	28
сумма (млн.руб.)	годовой процент			
от 10 до 49	220	245	265	275
от 50 до 99	230	255	270	280
свыше 100	240	265	280	285
номера счетов	3713278	3713579	3713980	3713281

Телефон для справок: (0172) 20-89-21

© МОНСТАН 2005

Блицинтервью

ПОЛНОМОЧИЯ ВО ИМЯ ПОРЯДКА

В августе этого года Указом Президента Республики Беларусь была создана служба контроля Администрации Президента Республики Беларусь. По г. Минску и Минской области ее возглавил Б.И. Голованов. Наш корреспондент встретился с ним и попросил ответить на некоторые вопросы.

— Борис Иванович, в чем заключается задача службы контроля? И что составляет правовую основу ее деятельности?

— Наша служба является органом президентского контроля и входит в состав Администрации Президента Республики Беларусь. Ее основная задача — обеспечение исполнения контрольных полномочий президента. В своей деятельности служба контроля опирается на ныне действующую Конституцию РБ, существующие законодательные акты и положение о службе контроля.

— Вы призваны, таким образом, контролировать: кого и что?

— Если отвечать на ваш вопрос вкратце, то мы осуществляем контроль за деятельностью центральных органов управления РБ, органами исполнительной власти. Призваны следить за тем, как субъекты хозяйствования соблюдают исполнение нормативных актов в сфере экономики, использованием бюджетных средств.

— А если говорить более конкретно, в чем заключается ваша компетенция, скажем, в области торговли?

— Понимаю подтекст вашего вопроса. В сфере торговли сегодня, действительно, много нарушений, беспорядков. Отсюда и недовольство со стороны покупателей. Поэтому правила торговли, обслуживания населения, дисциплина цен, защита прав потребителей — тоже сфера нашей деятельности.

— В каких отношениях вы находитесь с другими контролирующими, правоохранительными органами?

— Согласно существующему положению, мы имеем право привлекать к участию в проверках, в пределах своей компетенции, разумеется, работников соответствующих контрольных и правоохранительных органов, специалистов органов управления РБ. Давать им поручения по проверке тех или иных фактов нарушений, злоупотреблений. Кроме того, мы наделены правом сотрудничать с контрольными органами зарубежных государств, соответствующими международными организациями.

— Помимо чисто контролирующей функции, может ли ваша служба оказывать вынужденное лицо каким-либо административным мерам воздействия?

— Безусловно. Мы, согласно прези-

дентскому Указу, имеем возможность налагать штрафы в соответствии с законодательством, взыскивать с субъектов хозяйствования в бюджет использованные не по назначению деньги, выносить решения об изъятии в госбюджет необоснованно полученной выручки от завышения цен при реализации продукции, применять ряд других рычагов экономического и юридического воздействия. Но надо иметь в виду: только после внесения соответствующих изменений в Кодекс об административных правонарушениях.

— Служба контроля существует без малого три месяца. О каких-то значительных результатах, видимо, говорить пока рано. Хотелось бы узнать, как адрес администрации президента поступает немало...

— Мы сейчас находимся в стадии становления. Есть свои сложности, трудности. Но не об этом разговор. Основное внимание уделяем письмам, жалобам, которые идут на имя президента. Их действительно немало, и в основном они касаются следующих моментов: приватизация, использование бюджетных средств, незаконное создание коммерческих структур. Уже есть определенные наработки: выявлены нарушения нормативных актов у 93 субъектов хозяйствования. В бюджет изъято свыше 930 миллионов рублей.

Беседовал Николай ЖУЧКО.

НА ВАШЫ ГРОШЫ У НАС ТАВАР ХАРОШЫ!

— Закликаю наведальнікаў маляўнічых надпіс на вялікім аркушы паперы, што вісею над адной з гандлёвых палаткаў. А такімі палаткамі, дарэчы, аўтакарамі, а тэ пераважна аўтобусамі і грузавікамі з таварам у суботу была застаўлена ўся цэнтральная плошча Барысава. Тут праходзіў традыцыйны кірмаш "Восень-94", дарэчы, трэці раз за гэтую восень.

Падобныя мерапрыемствы праводзіліся тут і раней, у адным з самых буйных населеных пунктаў раёна — пасёлку Лопішча. Нягледзячы на халоднаватас надвор'я, свой тавар на кірмаш прывезлі не толькі гандлёвыя арганізацыі горада і раёна, а і прамысловыя прадпрыемствы, кааператывы, калгасы і саўгасы. Гараджанам і гасцям горада прапанавалі свае вырабы хрустальны завод і камбінат прыкладнога мастацтва, кансервавы завод і малочны камбінат, сумеснае беларуска-венгерскае прадпрыемства "Барыфор", мясакамбінат, хлебазавод і іншыя прадпрыемствы. Прадукцыю ўласнай вытворчасці і падсобных промыслаў даставілі на кірмаш саўгасы "Гвардыя", "Валюцічы", "Мётца", саўгас-аграфірма "Стара-Барысаў", калгасы "Боркі", "Маяк", "Чырвоны наваеселец". Прычым фірменны гандаль прапаноўваў пакупнікам тавары па ніжэйшых, чым у магазінах, цэнах.

Бойкі гандаль капустай ішоў калі аўтамашны калгас "Маяк". Сваю вітамінную прадукцыю калгас прадаваў па 350 рублёў за кілаграм агароду з некалькіх машын, і да іх выстраіліся доўгія чэргі. Побач капустай гандляваў саўгас-аграфірма "Стара-Барысаў". Па 380 рублёў за кілаграм. Там чарга была меншая. А вось прадаўцам з гарлодагароднінагандлю наогул даводзілася сумаваць, бо на іх капусту па 650 рублёў за кілаграм не было ахвотнікаў. Затое непадаліся прама з машыны цыбуля ішча, што называецца, на расхварт.

Ну што ж, кірмаш ёсць кірмаш. Тут кожны выбірае сабе тавар і па густу, і па кішэні... На імправізаванай сцэне і прама на плошчы выступалі самадзейныя спявакі і танцоры з гарадскога Палаца культуры і Дома дзіцячай і юнацкай творчасці. Присутніх веселілі гарэзны-скамарохі і настольны масавік-забавнік — дырэктар парку культуры і адпачынку Якаў Бляхер.

Мікалай ЧАПЕЙ.

Прадпрымальніцтва

СТАНЕ "ДЗЕСІСЛАВА" КАНЦЭРНАМ?

Сваім нараджэннем "Дзесіслава-М" у многім абавязана прыяцельскаму адносінам балгарына Георгія Танева, былога консула Балгарыі ў Беларусі, і маладзечанца Уладзіміра Каноненкі. Іх звязвалі агульныя інтарэсы ў галіне культурных, гандлёвых сувязей, бізнесу, суданасіць паглядзе на крытыя перамены ў жыцці абедзвюх славянскіх дзяржаў. Так узнікла задумка аб стварэнні сумеснага беларуска-балгарскага прадпрыемства.

Таварны знак "Дзесіслава" — мілая жаноча гадоўка, пэраватая ўборам у балгарскім народным стылі. Так завуць гераіню іх асады, так звалі фірму, якая заключыла з Маладзечна дагавор аб супрацоўніцтве. Але першы блін выйшаў камікам: фірма распалася.

Сёння ў статутным фондзе "Дзесіслава-М" (М-Маладзечна) два асноўныя ўкладчыкі: Маладзечанскі завод лёгкіх металаканструкцый і балгарская фірма "Рос-ін-маркет ООД". Верхняе мужчынскае і жаночае адзенне, якое выпускае прадпрыемства, разыходзіцца ў момант: дзімсізонныя паліто з плашчовай тканіны, мужчынскія куртки, плашчы. Усё зроблена дабротна. Мадэлі — розныя, партыі — невялікія, цэна — памаркоўная.

Сёння гэтак прадпрыемства мае ў сваім спісачным саставе 90 чалавек. Уладзімір Каноненка лічыць, што гэта аптымальны варыянт для падобнай вытворчасці. Работа вядзецца ў дзве змены. Метад работы — канвеерны. Ёсць эксперыментальны ўчастак, які распрацоўвае мадэлі. У час кароткай экскурсіі па прадпрыемстве мяне здзіўляла ўзрост яго работніц. Сказала аб гэтым дырэктар.

Усё нармальна. Вы — на ўчастку, які рыхтуе мадэлі. На найбольш чуйнай на навізну! Няхай шукаюць, няхай ствараюць.

Тканіну пастаўляе за долары літоўскі камбінат "Алітус". Частка фурнітуры закупляецца ў Санкт-Пецярбургу. І таксама не за "зайцы". Можна было б усё гэта набыць у рэспубліцы, але "Дзесіслава" трывае марку. Значыць, сёння прадпрыемству патрэбны грошы, многа грошай, каб пратрымацца, мець прыбытак і развівацца.

Па метадах арганізацыі пра-

цы "Дзесіслава" з поўным правам можна назваць прадпрыемствам сучаснай арыентацыі.

— Я тут не кіраўнік, — любіць паўтараць генеральны дырэктар. — Я — арганізатар вытворчасці.

Тут за пяцілітнюю кожную швачка павінна пашыць прыблізна чатыры ўмоўныя адзінкі прадукцыі. Па сезонах наміраванне мяняецца. Але нагрукта досыць адчувальна. Праўда, адпаведна і аплата.

Канцэрн з невялікіх фірм, размешчаных па рэспубліцы, — так акрэслівае Уладзімір Каноненка перспектыву развіцця "Дзесіслава". Гэта ў многім зняло б праблему збыту, пашыла б транспартныя расходы на дастаўку тавару. Урэшце, канцэрн мог бы рэальна канкураваць з прадпрыемствамі лёгкай прамысловасці. Але на ўсё гэта патрэбны інвестыцыі, прычым не абкладваемы падаткам.

— Ну а як жа балгары, Уладзімір Аляксеевіч?

— А што, яны — удзельнікі статутнага фонду, атрымліваюць, згодна з укладам, сваю долю прыбытку.

Марыя КУЗАУКІНА.

РОЗНЫЯ МУЗЫКІ, НА РОЗНЫЯ ЛАДЫ

дэманстравалі свой талент на свяце "Мінскі гармонік"

Дарэчы, сёння яно значна пашырыла сваю географію. Прымаў удзел прадстаўнікі Мінскай, Гродзенскай, Магілёўскай і Віцебскай абласцей. Доўжылася свята два дні. У Доме вестэрна прайшоў конкурс гарманістаў і выкарыстоўваў частушкі. Было іх больш за 70 чалавек. Назавура ля Палаца культуры і спорту чыгуначнікаў адбылося тэатралізаванае відэаішоў, дзе паказваў сваю праграму музычна-гульнявы тэатр "Скамарохы". Яго артысты Вячаслаў Казючак, Мікола Басяў, Сяргей Кайчук, Мікола Котэў і іншыя ад усёй душы веселілі ўдзельнікаў свята. Прайшоў парад гарманістаў. На працягу дзвюх гадзін над плошчай гукалі музыка, песні. Працавалі гандлёвыя кропкі. Незабавінае ўражанне пакінула ў прысутных шоу-праграма ўдзельнікаў свята "Мінскі гармонік", што праходзіла ў канцэртнай зале Палаца культуры і спорту чыгуначнікаў. Што ні музыкант — то чароўная непаўторнасць гукаў, мелодый. Кожнага хацелася слухаць басконца. Стваралася ўражанне, што чую саляўныя слёзы, булькатанне крынічкі, шум далёкага лесу, бачу тых, хто калісьці даўно-даўно кахаліся пад гармонік, спявалі пад яго на вяселлях, хрэсьбінах. Без гармоніка не было свята. Зрашчы, чаму не было? Калі хацелі гарманіст — кожны з нас і цяпер артыст. Такое нарэзка можна сустрэць у гарадах і вёсках, на вуліцах і плошчах. Няма ніякай магчымасці расказаць пра кожнага ўдзельніка свята, таму спынімся толькі на некаторых эпізодах. Нібы марскі прыбой, перакочваліся хвалі апладысменту па глядзельнай зале, калі на сцэне выступіў Сяргей Пальчэўскі. Усім нам гэты чалавек уяўляўся чаравніком. Не верылася, што

заўтра ён стане за такіяныя станок. Расказваю, што і станок яго спявае, калі даводзіць да ладу тую ці іншую дэталю. У Сяргея Іосіфівіча ішчы гармоніка, старэйшаму з іх 38 год. Нарадзіўся С.І.Пальчэўскі ў вёсцы Прусьнава ўдзельскага раёна. На гармоніку грае з дзяцінства. У апошні час піша музыку на ўласныя вершы. Асабліва падабаюцца слухачам яго аўтарскія песні "Прымацкая доля", "Зваяў свой лёс з гармонікам" і "Ганулька". Апошняю Сяргей выконваў на свяце. Колькі было ў музыцы і словах пішчоты, народнага гумару! Наш зямляк стаў дыпламантам 2-й ступені. Жыве ён у пасёлку Коласава, а працуе ў філіяле Мінскага матэрыяльнага завода, што ў Стаўбцоўскім раёне.

Мечыслаў Мечыслававіч Рабіза прыехаў на конкурс з г. Мстыва. Музыка граў на гармоніку, якому ўжо 100 гадоў. Калі сапсеўца — сам яго рамантуе. М.Рабізу па праву можна назваць гарманістам-віртуозам. Яго чароўныя мелодыі, усё новае і новае "каленцы" нікай замываліся асольдай луналі, кружылі па зале, разганялі плечы ссутуленым, наспражэнным, маладымі людзьмі. М.М.Рабіза паказаў дамоў дыпламантам першай ступені. Высокі званні лаўрэатаў заваявалі гарманісты Міхаіл Касцюкевіч (Мінск) і Міхаіл Рубанік (Мсціслаў), выканаўшы частушкі мянчана Соф'я Навумовіч і прадстаўніцы Крычаўскага раёна Тамара Дземчанка. Пераможцам уручаны памятныя медалі, дыпломы, грашовыя прэміі, каштоўныя падарункі.

Уладзімір КОБРЫН.

ЮБІЛЕЙ ШКОЛЫ

У 1869 годзе ў мястэчку Заастравечка Клецкага раёна ўпершыню адчынілі дзверы царкоўна-пароходскай школы. Як сведчыць гістарычная даведка, пяцідзесяць сям'яў дзяцей селі тады за парты.

У савецкі перыяд школа стала сямігадовай, а пасля Вялікай Айчыннай вайны — сярэдняй.

У 1953 годзе яе першыя выпускнікі з атэстатамі аб сярэдняй адукацыі накіраваліся ў самастойнае жыццё. Цяпер звыш трох тысяч выпускнікоў жыюць і працуюць у розных кутках былога СССР.

На свята, прысвечанае 125-гадоваму юбілею школы, вядома, усе прыехаць не змоглі. Аднак прадстаўнікі амаль кожнага выпуску на ім прысутнічалі.

У час экскурсіі гасці з цікавасцю знаёміліся з матэрыяльнай базай школы. Многія з іх вучыліся ў драўляных хатах, якія знаходзіліся ў розных канцах вёскі. Цяпер у трохпавярховым будынку ўтульнай кабінеты, класы і залы, асацыяваныя неабходным абсталяваннем і нагляднымі памажнікамі.

З верасня 1993 года школа ператворана ў комплекс з эстетэчным ухілам. Тут створаны добрыя ўмовы для фарміравання глыбокай нацыянальнай самасвядомасці праз

рэалізацыю праграмы "Мой родны кут, як ты мне міль". Вучні маюць магчымасць не толькі набываць веды па асноўных навук, але і займацца жывапісам, рытмікай, вучыцца іграць на баяне, фартэпіяна, духавых інструментах, скрыпцы.

Пачалася ўрачыстая частка свята. Дырэктар школы Сяргей Іванавіч Булаш у сваім выступленні зрабіў кароткі экскурс у гісторыю, расказаў аб добрых традыцыях, якія склаліся ў школе, калі яе ўзначальвалі В.Ф.Пілюк, У.І.Гетманчук, З.А.Гладушкі, І.П.Сельвановіч. Присутніцы даведліся таксама аб рабоце падкалектыў. Настаўнікі, як адначасна дырэктар, працуюць творча, з натхненнем. З пяцідзесяці пяці педагогічных

работнікаў сорака чатыры — выпускнікі школы. Выступілі выпускнікі розных гадоў. Яны расказвалі пра сабе, дзяліліся ўражаннямі аб школе, выказвалі шчырыя словы ўдзячнасці настаўнікам, якія далі ім гуцеўку ў самастойнае жыццё.

Удзельнічалі першы намеснік старэйшага раённага камітэта Павел Купрынавіч Раўш, намеснік загадчыка аддзела адукацыі раённага камітэта Анатоль Патрыч Гурмыновіч, старшыня райкома галіновага прафсаюза Лілія Віктараўна Мясцешка. Яны ўручылі школе каштоўныя падарункі. Многа цёплых слоў у адрас школы было сказана кіраўнікамі базавых прадпрыемстваў.

Ігралі духавы і баяныя аркестры, выступалі салісты, дуэты, ваякальныя групы, хор. У цікавай, змястоўнай канцэртнай праграме прынялі ўдзел і вучні, і настаўнікі.

Аляксандр ЖУКОЎСКІ.

КАМУ ТРЭБА САНАТОРЫЙ?

Надаўна прадстаўнікі Салігорскага будзтва № 3 павялівалі ў Кіславодск. Задача — высветліць далейшы лёс санаторыя "Беларусь". Шэсць гадоў назад салігорскія будаўнікі пачалі ўзводзіць яго на багатым мінеральнымі водамі Каўказе па заказе Часцвёртага ўпраўлення Міністэрства аховы здароўя Беларусі. Таго самага, якое абслугоўвала кіраўніцтва рэспублікі, прыблізнах да яго і іх сем'я.

Пасля парадку суверэнітэту

аказалася, што ўзводзяць беларусы свой санаторый на чужэй зямлі. А, значыць, у любы момант могуць пазбавіцца яго. Як адбылося ўжо з некаторымі аздараўленчымі ўстановамі ў Прыбалтыцы. Да таго ж, пазеда кажа будаўнікі на Каўказ абходзіцца нам у крутленку суму.

Таму, пазнаёміўшыся з сітуацыяй непасрэдна на месцы, мы вырашылі канчаткова закансерваваць будаўніцтва, зазначыў кіраўнік будзтва

М.З.Ашчыч. — Гаварыць аб аднаўленні будоўлі можна будзе толькі тады, калі мы атрымаем права на валоданне шасцю гектарами, дзе размяшчаюцца санаторый і іншы аздараўленчы памішкі. Зарабіць гэта можна толькі на самым высокім дзяржаўным узроўні. Дарэчы, падобны санаторый, узведзены ўкраінскі будаўнік, ужо даўно і эфектыўна дзейнічае. Складаная сітуацыя. Аб'ект, які ляжыць на "старых" грошы

ацэньваўся ў 15 мільёнаў рублёў, узведзены працінтаў на 25. Скарыстаны буйныя сумы. І пакуль што ўсё дарэмна. Бо нават пакупнікі на такую вялікую будоўлю наўрад ці знойдзецца. Застаецца толькі спадзявацца на добрую волю кіраўнікоў славянскіх дзяржаў, якія ўсё гучней гавораць аб збліжэнні, узаемнай пазаве.

НАШ КАР.

Сегодня — День ракетных войск и артиллерии

ЗЕМНЫЕ ПРОБЛЕМЫ "БОГА ВОЙНЫ"

Начальник ракетных войск и артиллерии Вооруженных Сил Республики Беларусь генерал-майор О.Путинцев беседует с внештатным корреспондентом нашей газеты Г.Солоном.

— Товарищ генерал, в этом году ракетчики и артиллеристы в 50-й раз будут отмечать свой профессиональный праздник...

— Да, прошло уже полвека с того памятного дня, когда Указом Президиума Верховного Совета СССР в ознаменование боевых заслуг в Сталинградской битве, на фронтах Великой Отечественной войны был учрежден День артиллерии. С созданием в послевоенный период ракетных войск стратегического назначения, мощного ядерного щита, он по праву стал и праздником ракетчиков.

— По-моему, огромный вклад артиллеристов в нашу общую победу, 50-летие которой мы будем отмечать в следующем году, вряд ли кто-то сможет оспаривать. Гордо зовут "бог войны", родившийся в боях, думается, красноречиво говорит само за себя.

— Как и тот факт, что за годы Великой Отечественной свыше 1,800 воинов-артиллеристов за проявленные мужество и героизм удосто-

лись высокого звания Героя Советского Союза. 515 артиллерийских соединений и частей стали гвардейскими, около 800 получили почетные наименования, а их боевые знамена украсили ордена и медали. Среди таких и гвардейская артиллерийская Оршанская Краснознаменная ордена Александра Невского дивизия, входящая ныне в состав белорусских Вооруженных Сил.

Навечно останется в памяти народной подвиг артиллеристов реактивной батареи капитана И.Флорова, совершивший в июле сорок первого под Оршей. Как и боевые дела, самоотверженность воинов 141-го гаубичного полка, стойко оборонявшегося на рубеже реки Щара. Только одно орудие — сержанта Я.Рыбака — 24 июля 1941 года уничтожило пять фашистских танков. Развее миф о неуязвимости вражеской техники, на несколько дней задержали героини артиллеристы наступление немцев на город Лиду, подвиг более 60 танков. Впрочем, в газетном интервью обо всем не расскажем: "о боях, пожарах" написаны целые тома, а имена и подвиги многих героев, к сожалению, до сих пор неизвестны.

— Сейчас мирное, но, увы, во многом трудное, непредсказуемое время. Сегодня Беларусь — суверенное, независимое государство. Как живется ракетным войскам и артиллеристам в новых политических, социально-экономических условиях?

— За последние два года основательно проведено реформирование и сокращение подчиненных мне войск. Сейчас создана компактная, но дееспособная организационно-штатная структура РВ и А, позволяющая эффективно решать задачи в интересах сухопутной группировки Вооруженных Сил. Мы располагаем современными боевой техникой и вооружением. Это ракетные комплексы "точка" и Р-300, реактивные системы залпового огня "Смерч", "Ураган", "Град", артиллерийские системы "Гиацинт", "МСТА", "Акация" и другие.

Правда, со специальным обслуживанием и ремонтом этих систем, в особенности с проведением регламентных работ представителями заводов-изготовителей, есть проблемы. Ведь нынче за "спасибо" никто ничего делать не будет, к тому же оплата за труд, командировочные и суточные расходы (российским специалистам мы должны покрывать не "займами", а полноценными деньгами, коих у нас кот наплакатель. Поэтому по возможности, обходимся своими силами.

Не хватает запасных частей, комплектующих — ищем варианты бартерного обмена с теми же российскими ракетчиками и артиллеристами. Во многих случаях находим взаимопонимание и поддержку, нередко выручают и старые связи, налаженные еще в те времена, когда существовала единая Советская Армия. Что, на мой взгляд, естественно: мы ведь и сейчас, став суверенными, не чужие друг другу.

— Но почему тогда по-прежнему закрыт

для белорусских ракетчиков бывший союзный госпиталь Канустин Яр? Ведь вы прекрасно понимаете, что без учебных боевых пусков (а это в условиях маленькой Беларуси невозможно), настоящего ракетчика не подготовишь, да и техника нуждается в периодической практической проверке.

— Вы правы. Министр обороны и я лично на встречах с российскими коллегами ставим этот вопрос. Сегодня есть уже предварительная договоренность об использовании нами полигона, осталось ее, как говорится, документально оформить. Единственное, что существенно тормозит этот процесс — пресловутая нехватка денег. Мы с карандашом в руке просчитали, во сколько нам обойдется один лишь воинский эшелон плюс минимум недельное пребывание ракетной бригады на полигоне, и ужаснулись: счет идет на сотни миллионов. Хотя на эти затраты рано или поздно надо идти, если мы, конечно, всерьез, а не только на словах хотим иметь профессиональную армию.

— Олег Дмитриевич, в мае вы в составе нашей военной делегации были в США. Армия у них самая что ни есть профессиональная. Значит, было чему поучиться?

— Несомненно. Было приятно наблюдать и — высокое почитание, уважение американцев к государственному флагу, президенту и действующему и бывшему. В штат Юта мы прилетели спустя две недели после похорон Никсона. В его память были приспущены все флаги, в том числе и на авиабазе, где мы побывали.

Так, на государственном уровне у американского солдата воспитывается доброе отношение к своим командирам, портреты которых не редкость в армейских штабах.

Удалось пообщаться с офицерами и рядовыми артиллеристами на учении с боевой стрельбой. Уровень их подготовки примерно такой, как и у нас.

Теперь о нашей кадровой ситуации. В ракетных войсках и артиллерии вакантны

130 офицерских должностей. В первую очередь требуются командиры взводов и батарей. В следующем году, надеюсь, острою проблему несколько снимут примерно 70 выпускников артиллерийского факультета МВВКУ, наши первые домашние "ласточки". Сложнее будет с замещением вакансий от командира дивизиона и выше, номенклатура и круг профессиональных обязанностей которых предполагает высшее академическое образование. А получить его сегодня можно лишь за пределами Беларуси /разумеется, за плату в СКВ, из расчета примерно 600—700 долларов в месяц с одного слушателя/. А нам ежегодно требуется не 2—3, а 10—12 выпускников военных академий. Но где взять деньги?

— Положа руку на сердце, товарищ генерал, ответьте, пожалуйста: вы уверены, что в бою ракетчики и артиллеристы не победят, справятся с задачами?

— Стопроцентную гарантию серьезный человек ни в одном деле никогда не даст. Со складкой на все случайности, неожиданности скажу: в сегодняшнем уровне боеготовности людей и техники уверен как в самом себе. И это не самореклама. Полторы тысячи боевых индивидуальных артиллерийских стрельб, несколько десятков реальных пусков ППТУ, тактические учения стали хорошей школой полевого мастера.

Да разве можно сомневаться в профессионализме таких "богов войны", как полковники И.Чикал, Н.Плахотин, В.Диордица, И.Тис, подполковник В.Слухай, майоры В.Голдобин, С.Борисов и другие. Многие из них, к стати, науку зрелости и мужества постигали на огненной земле Афганистана.

Пользуясь случаем, через газету хочу поздравить всех ветеранов, фронтовиков, воинов, служащих с профессиональным праздником — Днем ракетных войск и артиллерии и от души пожелать здоровья, добра, благополучия в жизни, а в службе — ратных успехов.

САМЫЙ ПАМЯТНЫЙ

Иван Михайлович вступил в бой в первые дни войны под Таллином, а последний выстрел произвел в Берлине, по рейхстагу. Ратные подвиги мужественного артиллериста отмечены пятью боевыми орденами и десятью медалями.

За четыре военных года уроженец деревни Белая Лужа Смоленского района И.Пальчонков участвовал во многих боях. Познал горечь отступлений и радость побед. Он защищал Ленинград, громил врага под Калинин и Витебском, на территории Польши и Германии. Иван Михайлович может подробно рассказать о каждом сражении своей батареи. Но особенно врезалась в память жестокая схватка с врагом у литовского города Биржай.

...Было это в августе сорок четвертого. Развивая наступление, наши пехотинцы с ходу ворвались в Биржай. Начали выбивать противника из каменных зданий. К вечеру освободили город от немецко-фашистских захватчиков. Но гитлеровцы не смирились с потерей этого населенного пункта. Подняв свежие силы, они предприняли несколько яростных контратак.

Батарея старшего лейтенанта Пальчонкова находилась на марше, получала задание оказать помощь стрелкам в отражении атаки танков и пехоты противника. Иван Михайлович приказал ускорить продвижение. Вперед выслал разведчиков звонда старшего лейтенанта Копышева.

Вскоре орудийные расчеты заняли ответные позиции и прямой наводкой открыли огонь. Стрельба велась с близкого расстояния и оказалась исключительно эффективной. Артиллеристы вынудили противника к отступлению.

В это время последовал приказ: батарею выдвинуть к развике Биржай, отрезать пути к отступлению.

На рассвете бой разгорелся с новой силой. На помощь попавшим в окружение вражеским подразделениям устремились танки. Наши артиллеристы отбили несколько атак с фронта. Когда же фашисты ударили с тыла, старший лейтенант Пальчонков организовал круговую оборону. У орудий оставили наводчиков и командиров расчетов. Остальным приказал отбывать из стрелкового оружия от наседавших с тыла гитлеровцев.

Обстановка с каждой минутой накалялась. Особенно трудно пришлось батаре, когда ее позиции начали бомбить вражеские самолеты. Осколками бомб были убиты старший лейтенант Копышев, командиры некоторых орудий. И все же батарея продолжала

КОЛОНКА
ПЭЗІЯІ

Броніслаў СПРІНЧАН

Борозды

Доносит и поныне эхо
Удары резкие и точные...
Под сводами роющего цеха
Грохочут линии поточные.

А где-то в поле, в дымке синей
Или в осенней забойке мороси,
Как продолжение этих линий,
Идут, бегут за плугом борозды;

Переливая синий глинец,
Поют натугами струнами...
На них, свистя, нет-нет и глинец
В окошко трактористка юная.

Глядит, чему-то улыбается,
Своей улыбайкой землю ралая.
Шуграв, что обнакала пальцами,
Ей служит верою и правдою.

Не зря отгадывал в кузнечном
Я лемехом железным лесня...
Рождался в труде извечном
И хлеб насыщенный, и поэзия.

Григорий
СОКОЛОВСКИЙ

Свиданье с осенью

1. Вагруснула осень
Птицелетом,
Настырный
Серые дожди...
Воскресит клены
Позолоту
На плечи Савислочи...
Скажи,
Что в памяти
Твоей осталось?
Какие краски
И цвета?
Не многим
Это удавалось —
Ее, как книгу,
Прочитать.
Понять истоки,
Состояние,
Когда в душе
Тесно словам...
Спешит
На первое свиданье
В земных заботах
Осень к нам.

2. Она подкарлала
Как-то незаметно,
Беззвучно,
Словно юркая лиса.
Тепло еше...
Как будто длится лето,
Но желтизна
Подернула леса.
Еще в тучах
Ромашки догорают,
И сморщил не адаль
Голубизну,
Но чаще по ночам
Дожди гуляют,
Как табуны, туманы
Над рекой.
Еще с морозцем ветры
Не вернулись,
Лишь паутинки крупки.
Серебро...
Но к югу гуси с грустью
Потнувшись,
Зардели выдур рыбины
У дорог.

Сверкает костер
Нашищенной монетой,
Промчались по полю
Белогорный конь...
Вот и затихло
Песенное лето,
Все ярче, жутче
Осени огонь,
3. Последние погожие
Денки,
Как влюбки, нам щедро
Дарят осень.
Простоволосы ивы
У реки,
И неба перламутровая
Просинь.
Рабин барных
Трепетный огонь
И вправду согревает
Нежно душу,
Бережка —
Золотистая ладонь
Легонько машет...
Нет, я не нарушу
Величие первозданной
Тишины
И ясноглазых дней
Солнцестовые.
Блеск может, кто-то любит
Всплеск весны,
Мне — осени милей
Очарованье.
Не отыскай, гори,
Не увядай,
Пусть дольше этот миг
Волшебный длится...
Ах, осень, —
Родниковая вода,
Ну как же влещась, скажи,
Тебя напиться?

Николай АЛТУХОВ

Встреча

Над веселой рошею пахучей,
Где порхает вихрь перед грозой,
Солншико проклюнулось из тучи,
Словно желтый птенчик из яйца.

Улыбнулось рекам и озерам,
И мялинок, и соловья,
И они его, встречаю хором,
В певческую приняли семью.

Лягушка

Помалкивают шустрые пичужки,
Когда бушует вихрь перед грозой,
Не квакает зеленая лягушка,
Таясь под шельестом листвы.

Она похожа на листочек клена,
Ее от бед скрывает муравья,
И кажется, наверно, ей, зеленой,
Что квакает зеленая листва.

АНТОН РАЗМЫСЛОВИЧ — чалавек разважлівы, памяркоўны. Страшэнна не любіць усялякую анархію, тупарылы наскокі ды пустую фанабэрыстыку. А ўжо што тычыцца нахабнасці ці несправядлівасці якой — за ярыста да яго не падыходзіць.

— Ну і парадзі! Нечысць усялякая прама сокі з працоўнага чалавеча смюка: усё крадуць, прадаюць, нажываюцца. Мытна — і тая на хабар клоп, як плоткі на цеста, чацвярх наварыць прыжучы. І калі ўсё гэта скончыцца? — абраўца Антон, чытаючы ў газеце чарговую крыміял.

— А яго толкі! Усё пачынаецца! — падлівае масла ў агонь жонка, бразгаючы на кухні пустой патаўнай.

— От, вена свае пяць капеек устави! — нервуе Антон. — Лепш бы лангет які падсмажыла ці катлет адбійных нагатавала. Ад тае пустое яды трыці дзень ужо кішкі паходны марш іграюць.

— А каўбаскі "люля-кебаб" табе не хочацца? Ці, можа, ныйкі ў мадэры з шампінёнамі былі б дастады? — здзекуецца тая. — Уступай у якую мафію, цягай кожны дзень правіант дахаты — усяго табе нагату.

— А што такое мафія? — запыталына глядзіць Размысловіч на жонку.

— Ну гэта... калі чорт богам камандуе, калі на халіва ядуць, п'юць ды яшчэ і сумленных б'юць! — нечакана знаходзіць арыгінальны адказ жонка.

Антон крывіцца бы ад зубнога болю, уключае тэле. Каб прылушыць жончын голас. Слова "мафія" выклікае ў яго самыя агідныя асацыяцыі, ажні колікі за сэрца хапаюць.

Уключыў, значыць, "целевізер", а там нейкі дзяржаўны чалавек інтэр'ю дае. Наконт ліхадзейства, разбюды ды іншага дзікуства.

— Шановнае спадарства! — пранікнёна звяртаецца ён да гледачоў. — Усе балачкі нашага грамадства мы ведаем. Але ж нельга іх вычысціць адным махам. Цывілізаваным шляхам трэба змагацца, толькі цывілізаваным.

Размысловіч моршчыцца ад злосці.

— Ну што ходзіш, задумаўшыся? — пытае жонка. — Думае не лямай. А за цябе паней

падумалі: настала эпоха зладзеяў ды спекулянтаў.

Антон скрыгоча зубамі, але бадзёра адкавае:

— Усё, старэнькая! Хана тавай мафіі! Дзяржаўны чалавек абнадзеіў. Кажы, усё ведае.

— Ага, спадзяваўся дзед на мёд, ды не еўшы спаць лег! — ухмыляецца тая.

Антон не стаў спрачацца, скапіў павадок і падаўся з калматым пудзелем на мацыён.

■ Сатырычнае апавяданне

ЕДУЦЬ, ЕДУЦЬ МАФІЁЗІ
НА "ТАЁТАХ", НЕ НА ВОЗЕ!

Капрызны цюцця пачынаў шкамутаць чарговы, адзінаццаты па ліку, недагавораны талкі.

Міналі дні, тыдні. Вось ужо і месцаў не прыкметна збег, другі пачаўся. Як ні чакаў Антон жаданых перамен, нічога да легшага не паварочвалася. Наадварот, чым далей у лес — тым болей буралому, як гаворыцца.

А тут яшчэ і камандзіроўка Антону прыспічыла, збіраўся ды едзь. Падаўся ён надзячоркам на вакзал па білет, а там чарга ажно да дзярэй.

— На Маскву ніводнага квітка, дарма сталі! — агаршыла яго нечаканым паведамленнем касірка.

— Абнадзеіў! нейкі дзядок, што сталі зваду.

— Вакзальная мафія ўвесь састану закупаі! — растлумачыў ён, — ідзі, палытай у каторага, можа, дамовішыся. Але злупаць не меней як пяць тысяч звыш чыны!

— Эх, жыццё-быццё! — разважыў Антон, сядзячы дома за пляшчай піва. — Ну хоць бы хто адзі, ну хоць бы аднойчы ўзяў ды пага-

няў трукнуў гэтых. А тое сядзяць у кабінетах, палітычны гальштунны, чапуць нешта кожны дзень у мікрафоны ды тэлефоны, а ўся гэтая балбашыя іхня кату пад хвост.

Прывакося злы Антон на працу. А там сваіх "снужэты" хоць у бочку складвай-салі. Загладзіць заводскіх сталюкіх трыці раз нагу звыкнула, цягаючы дахаты торбы з харчамі. У прыватным іху грабавулі касу з "лімонамі", а на цэнтрыяны склад дык наюгалі налет з налетам. Спачатку абуді ў боты вартавога

Грышка паблажліва падміргвае Антону і скоравароўка латоца:

Каб мець долю, каб мець шчасце —
Трэба красці, красці, красці,
Бо начальнікі сядзяць
І туды ж, браткі, глядзяць!

Куды глядзяць начальнікі, Антон добра ведаў, бо не спячы ж ён і не глухі. Усім нутром сваім ачуваў, што вакол — нейкае сацыяльнае пачварства. Пад надакучыма маркай з кандачка прыдуманга новага

жыцця і нейкага віскліва-парасячага рынку ялося бессаромнае рабаванне грамадства. Звержу данізу: начальнікам — падначаленых, прайдзвігаві- сумленных, лайдкамі — працавітых, няздарамі — здольных.

Неўзабаве чарговы раз сплінуўся завод, і Размысловіч вырашыў "ездзіць у вёску, дую і целам адпачыць, як кажуць. Прыехаў, значыць, разгаварыўся з вясковцамі, а там сваіх чайнікаў-начальнікаў, сваіх махіроў паўноньчына. Вясковцы нават прысеўкі пра новае жыццё паскладалі:

Не жыццё — адны турботы,
Косім поле косамі.
У перастроі ішлі ў ботях,
З перастрою — босымі!

Альбо:
Не журцыся, стары дзед,
Па сваіх галочках,
Табе пенсія ідзе —
Торбачка з кічкамі!

Не абмінуў увагай і так званых народных абраннікаў, што, як у акапах, заселі ў Саветах розных узроўняў. Кульгавал Нэля, урз-

цоцку, напачіпушы ў дадатак на галаву вуханку. Другім разам скруцілі дротам вартуна, утыркунушы ў рот соску. А во зараз зноў акуртнёны пачысцілі стэлажы кладавак, загадзя адключышы сігналацыю.

Заводская мафія таксама не драмала.

— Колькі ж усяго гэтых мафіяў напалдзілася за галы так звананага духоўнага адраджэння народа? — разважыў Антон, паныла стаячы за куліямам. — Гандлёвая — раз, мытная — два, вакзальная — тры, заводская — чатыры, аптэкарская — пяць! — глуў-закручываў ён пальцы на руках. І пальцаў не хопіла нават.

Дробязь гэты, а не мафія, шымакадзюкі, словам, — махнуў рукою ў курыцы на чалыні суседняга бора. — Глыбей капні, выйшэй зні, Антона, і не такое жыццё прысціцца.

Солі на рану падсыпаў і тэхнік-канструктар Грышка. Ён — член нейкага малаго прадпрыемства з абмежаванай адказнасцю, што прысмакталася да завода, і таксама якілі амагет палавіць рыбку ў каламутнай залзе. Шавельчы, як прусак, рыжымі вусамі,

вартасць яго твораў. У жыцці усё бывае інакш. Ганна Новік, член Саюза пісьменнікаў Беларускага, друкавалася найчасцей на старонках мясцовай радні. Тым не менш творы яе дастойны быць узведзены на вышнію нашага беларускага пазытычнага Алімпіа Нагледзіца на глыбокі ўнутраны змест яны вельмі даступны для ўспрымання. Не даўна, што некаторыя вільячаны дэкламуюць іх на памяць: "Нямала час уклаў старання, пакуль мне стаць такой, як ёсць. Ды не змяніў да непазнання, хоць перакрэсліў маладосць..."

Яны такія розныя, аўтары першага зборніка пазтэў Вільяшчыны. Іван Лашутка, напрыклад, друкаваўся ў рэспубліканскіх часопісах і газетах. Яго зборнік "Свята дваіх" — удастоены спецыяльнага прыза Федэрацыйнага прадэсюзаў Рэспублікі Беларусь. І не толькі мяне, напэўна, працінаюць да самых асноў душы радкі, напуюныя болей і да канца не ўсвадомленай нашай віной:

І будучы дэкарам сумленню, лугам і бачкоўскай радлі скрываўных хлопчыхаў цені на скалах афганскай зямлі...

Уладзімір Стардуб, на-

стаўнік Вільяшскай школы мастацтваў, піша музыку на свае вершы. Можа, таму яны напуюны такім меладічнасцю.

Кляўдзія Дубовік, — чалавек складанага творчага і чалавечага лёсу: "Не лхушы. Не зай-здрохну. Смутку: хто абраў мне дарогу такую? Выйсеце ўпуючых навабамішчука, Я цябе, маё шчасце, гукаю..."

У зборніку прадстаўлены 21 аўтар. Напэўна, не вярта пералічваць імяны, а для цытавання проста мець не хопіць. Яны вельмі розныя. Тады што іх аб'яднала пад блікітай вокладкай гэтага сціплага выдання? Дарэчы да людзей і ўлюбёнасць у нашу грэшную, шматпактуную, прыгожую і святую зямлю. Гэтымі радкамі асуджаюцца насілле, нянавісць і неразуменне срод людзей. Гэтымі радкамі сцвярджаецца тое светлае і чыстае, што павінна між намі жыць. Учываецца ў іх — і раптам зразумее, што не ўсё страчана для нас у гэтым свеце. Што могуць быць яшчэ і любоў, і літасць, і чырпенне. Калі кожны з нас пачуе голас уласнага сумлення, Яны яго чуюць.

Марыя КУЗАЎКІНА.

Адказы на крыжаслоў,

змешчаны ў "Мінскай праўдзе" 12 лістапада

ПА ВЕРТЫКАЛІ: 1. Висноза. 2. Адлік. 3. Галын. 4. Дазорац. 6. Канчук. 7. Брычка. 8. Ганенне. 13. Асалола. 15. Калатня. 16. Ганак. 17. Радно. 20. Выбоина. 22. Штандар. 23. Крутыя. 24. Банька. 25. Акравак. 28. Хуста. 29. Нырка.

ПА ГОРЫЗАНТАЛІ: 5. Выходак. 7. Браграт. 9. Ложак. 10. Нутро. 11. Узлесак. 12. Алонак. 14. Акраш. 16. Гонар. 18. Залосна. 19. Яднанне. 21. Крысы. 22. Штукат. 24. Баседа. 26. Радложа. 27. Катах. 29. Нетры. 30. Басзта. 31. Аскепак.

■ Спорт

НІЧЫЯ З "СОКАЛАМ"

Пасля перапынку мінская каманда "Цівалі" зноў уключылася ў чэмпіянат Міжнароднальнай хакейнай лігі. Заўчора яна правяла матч у Кіеве з мясцовым "Сокалам". Зафіксавана нічыя — 2:2.

Сёння "Цівалі" згуляе ў Маскве з камандай "Крылы Саветаў".

ВЫЙШЛІ ў ФІНАЛ

На камандным чэмпіянаце свету па спартыўнай гімнастыцы ў Дортмундзе праведзены папярэднія спаборніцтвы, пасля якіх восем мужчынскіх і восем жаночых каманд выступілі ў фінале. Мужчыны нашай рэспублікі, срод якіх шасціразовы чэмпіён Алімпійскіх гульняў Віталь Шчэрба і чэмпіён свету Іван Іванкоў, на папярэднім этапе занялі пяце месца і сёння выступілі ў фінале, дзе спаборніцтвы пачнуцца, як кажуць, з нуля.

Жанчыны закахвалі выступленні ў аднолькавай праграме ўчора, пасля чаго і вызначыліся восем фіналістаў.

"ЛЕГІЯНЫ" НЕ ДАПАМАГЛІ
На мінскім стадыёне "Дынама" праведзены матч групавога турніру чэмпіянату Еўропы па футболе. Зборная Беларусі прымае каманду Нарвегіі і праіграла 0:4. Не дапамаглі і "легіянеры". Госьці ў кожным тайме забілі па два мячы.

ПРЫЗ ЗНАКАМІТАГА ФУТБАЛІСТА
Закочыўся турнір па міні-футболе на прыз знакамітага ў мінулым цэнтральнага абаронцы мінскага "Дынама" Эдуарда Зарэмбы. У рашучых матчах сутрэліся мінскія каманды "Электроніка" і "Форвард". З лікам 3:1 перамаглі футбалісты "Электронікі", якім Э.Зарэмба і ўручыў галоўны прыз.

ЯЗЫЛЬСКАЯ ДЗЕСЯТКА
Заўтра ў вёсцы Языль Старадарожскага раёна абудзецца традыцыйны легкаатлетычны прабег — "Языльскае дзсятка". Спонсары ўзнагароджваюць па пяць мужчын і жанчын, якія пакажуць лепшыя вынікі ў абсалютным першынстве, а таксама прызёраў па ўсіх узростах групам.

Пачатак у 12 гадзін.

(Наш кар.).

ХАТНІ
ЭКРАН

19 лістапада, субота

Беларускае тэлебачанне

15.20. Тэлеярыс.
15.40. "Песню барыцы з сабою" ў Салігорску.

16.45. "Гонкі для Беларусі".
17.25. Тэлеграма.
17.35. "Чарапашкі ніцдзя". Мультсеріал.

18.00. "Пяць хвілін на жарты".
19.00. "Нові К" — топ-10.
20.00. Міжнародныя спартыўныя навіны.

20.30. Калыханка.
21.00. Пянарама.
21.40. "Пераборлівы жаніх". Маст.фільм.

22.25. Пад купалам Сусвету.
22.35. Адкрыццё фестывалю. Частка 1 — "Каскад".
1.25. Відэама-нявядззя.

Канал "Астанкіна"
15.35. Нам і нашчадкам.
16.10. "Жыццё запаркаў" (ЗША).
16.50. Разумнікі і разуменцы.
17.45. Да і пасля...
18.40. "Каманда ў капелюшак" (ЗША).
19.40. Добрай ночы, малышы!
20.00. Навіны плоч.
20.35. 22.45. Надвор'е.
20.45. "Гаспадар Балатра" (ЗША).
22.00. Клуб "Белы папугай".
22.55. "Тэраса" (Італія—Францыя).

Канал "Радіа"
15.05. "Радіа маладая".
16.05. Футбол без граніц.
16.50. Відэапазіцыя. В.Брусав.
17.00. Тэлеэрудыт.
17.05. "Чорны прыгажун" (ЗША).
18.00. Свята кожны дзень.
18.10. Сем нот у шпінні. Ю.Кім.
19.25. "Небаспечныя гаспастры". Маст.фільм.
20.05. Зусці сакрэтна.
22.00. Рака часу.
22.25. Аўташпінне.
22.30. Спартыўная карусель.
22.35. Праграма "А".
23.35. "Таяна вілы". Маст.фільм.
1.15. Зоркі гавораць.

20 лістапада, нядзеля
Беларускае тэлебачанне
8.00. Добрая весткі.
8.10. Азубітка для ўсіх.
8.40. Слова да чалавеча.
9.10. Справа вайсковыя.
9.40. Беларускі тур.
10.00. Ансамбль народнай музыкі і песні "Радзімчына".
10.40. Дыскаўтка "Тэлебома".
11.20. "АВС-клуб".
11.35. "Мы такія розныя..." Музычна-забавульная праграма.

Канал "Астанкіна"
15.05. "Золотая беба". Худ.фільм для дзяцей.
16.20. Проповедзю Кенет Коупленд.
16.55. "Морена Клара". Телесеріал (павтор).
18.30. СОЛТЭК: "Спартыўная мозаіка".
19.00. Мультфільм.
19.15. Фільм "Кэблери" і ММ-4 прадставіюць музычную праграму.
20.20. АО "ТЕХІНПРОМ — ГРУПП" і ДП 8 ТВК прадставіюць худ.фільм А.Бренча "Двойной капкан", 1-я серія.
20.40. Бон вояж.
21.00. Студія "БМ": "Дайджест".
21.20. АО "ТЕХІНПРОМ — ГРУПП" і ДП 8 ТВК прадставіюць худ.фільм А.Бренча "Двойной капкан", 2-я серія.
22.30. Фокс шывіс.

8 канал
Суббота, 19 ноября
15.00. "Золотая беба". Худ.фільм для дзяцей.
16.20. Проповедзю Кенет Коупленд.
16.55. "Морена Клара". Телесеріал (павтор).
18.30. СОЛТЭК: "Спартыўная мозаіка".
19.00. Мультфільм.
19.15. Фільм "Кэблери" і ММ-4 прадставіюць музычную праграму.
20.20. АО "ТЕХІНПРОМ — ГРУПП" і ДП 8 ТВК прадставіюць худ.фільм А.Бренча "Двойной капкан", 1-я серія.
20.40. Бон вояж.
21.00. Студія "БМ": "Дайджест".
21.20. АО "ТЕХІНПРОМ — ГРУПП" і ДП 8 ТВК прадставіюць худ.фільм А.Бренча "Двойной капкан", 2-я серія.
22.30. Фокс шывіс.

Воскресенье, 20 ноября
15.00. Мультфільм.
15.20. Сегодня с Мэриэн Хикки (Христианская программа).
15.50. СОЛТЭК: "Пик".
16.25. "Морена Клара". Телесеріал (павтор).
19.00. БАНТ: "Репортаж".
19.10. Спорт-секрет.
19.35. АО "ТЕХІНПРОМ — ГРУПП" і ДП 8 ТВК прадставіюць худ.фільм А.Бренча "Двойной капкан", 1-я серія.
20.40. Бон вояж.
21.00. Студія "БМ": "Дайджест".
21.20. АО "ТЕХІНПРОМ — ГРУПП" і ДП 8 ТВК прадставіюць худ.фільм А.Бренча "Двойной капкан", 2-я серія.
22.30. Фокс шывіс.

Канал "Радіа"

8.10. Наш сал.
8.40. "Снеданне для чэмпіёнаў".
9.10. Кіпрс Мажэйка. Рэпартажы з Іспаніі.
9.40. Аты-баты...
10.10. Рукае лато.
10.55. Кінафестываль "Дзень Перамой".
12.40. Саліянскае пытанне.
13.20. "Не высечы...".
13.35. "Эдэра" (Італія).
14.30. "Лад" — галерыя.
15.15. Лепшыя гульні НБА.
16.10. Белая варона.
17.00. Чароўны свет Дыснея.
18.00. Свята кожны дзень.
18.10. "Літаратурная газета" і яе зборы паэты.
19.25. "Палішэйскі" (Францыя).
21.10. Карбока пералач.
21.25. У Космосу.
22.20. Рака часу.
22.25. Аўташпінне.
22.30. Спартыўная карусель.
22.35. Вечорні салон.
23.35. Зоркі гавораць.

Лабараторыя радыёізатональнай дыягностыкі Беларускага інстытута ўдасканальнення ўрачоў створана пры кафедры траўматалогіі і артапедыі і размяшчаецца ў будынку паліклінікі абласной балыцы ў Баранавічах. У ёй займаюцца дыягностыкай захворванняў і пашкоджанняў апаратурулаўнага апарату. Часта звяртаюцца да дыягнастычных спартсменаў, абслугоўваюць тут як дарослых, так і дзяцей. Есць і 180 ложкаў для хворых, якія праходзяць курс лячэння.

— Абсталяванне ў нас амерыканскае. І ніводнага збою ў яго рабоце за 10 гадоў не было, — раскавае навуковы супрацоўнік лабараторыі Міхал Паўлавіч Камінскі. — А што датычыць абіраменьвання, то яно меншае, чым пры рэнтгенах, затым інфармацыі мы атрымліваем значна больш.

НА ЗДЫМКУ: навуковы супрацоўнік М.П.Камінскі і медсястра С.М.Сушкевіч.

Фота Аляксандра РУЖЭЧКІ.

Як вылечыць ангіну